

بررسی تعامل معماری و هویت با رویکردی به بستر طراحی

مجید یزدانی^۱، زهرا هدایتی مقدم^۲

۱. مهندس مجید یزدانی عضو هیئت علمی مؤسسه آموزش عالی خاوران

۲. دانشجوی کارشناسی، مؤسسه آموزش عالی خاوران

آدرس پست الکترونیکی نویسنده رابط (Hedayati.zoheira@gmail.com)

نام ارائه دهنده: زهرا هدایتی مقدم

خلاصه

خاص نگرانی های فرهنگی واکنشی بود که در مقابل نفوذ فرهنگ جهانی متجلی گردید. توجه به هویت و اصالت در معماری که مدتهاست سبب تولید نظریات و گرایشات مختلفی از جمله زمینه گرایی و منطقه گرایی گردیده، است. از روش های الحاقی و نمادین در سطح و حجم معماری، تا روش های تجربی در ایجاد فضای آشنای معماری در این مسیر مورد استفاده قرار گرفتند. از نظر معماران فضای شهری بی هویت و در تضاد با بستر محلی است. رویکردهای مختلفی در برگزیده چالش معماری و بسترند. با نگاهی اجمالی به نظریه های زمینه گرایان و منطقه گرایی انتقادی به وجوه مشابهی بر میخوریم (توجه به هویت و اصالت در معماری) که همسانی نیست و خواست آنها را می رساند. آنچه آنها را از هم متمایز می کند مقیاس آنهاست. با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و مقایسه راهکارهای طراحی نمونه های اجراء شده در ایران، به وجوه تشابهاتی در آنها پی می بریم از جمله توجه به ویژگی های اقلیمی، بیان استعاره ای فرم و توجه به اصول معماری اسلامی از این شباهت نتیجه می گیریم که این راهکارها می توان برای ایجاد هویت در معماری استفاده کرد.

کلمات کلیدی: هویت، بستر، زمینه گرایی، منطقه گرایی انتقادی، راهکارهای طراحی.

۱. مقدمه

فرایند جهانی شدن با متحول کردن فضا و زمان و جدا کردن آنها از مکان توانایی پردازش هویت تا حد بسیاری تنزل داده است. رهاورد این عرصه برای معماری، جدایی هر چه بیشتر انسان از طبیعت، جدا شدن مفهوم معماری از محیط و اقلیم، از بین رفتن مناسبات فرهنگی و اجتماعی و در نهایت بی هویتی معماری است (طالبی ریزی، ۱۳۹۰، ۲۳ و ۲۴).